

Mándy Iván

Egyérintő

Válogatott novellák

A Két székely

gyermek

kegyelme

és Hedvig

Mándy Iván

97 97 2.

Magvető Könyvkiadó

Budapest 1969

Mándy Iván

Egyérintő

Diákkoromban futballista-karrierről álmodtam.

Korán kiderült: a kerek labdához semmi tehetségem. Elkezdtém írni. Tizenhat-tizenhét éves lehettem, mikor egy fejlődőmérkőzésen valamit észrevettem. Öreg csavargó ment át a téren, leült a padra és elaludt. Ez lett az első novellám. Ezzel rábukkantam az alaptémára, vagy még inkább: az alaptéma talált meg engem. Hőseim azóta is jönnek, legyintenek, elalszanak.

Másképpen: a külváros varázsa, álomvilága és költészete adott nekem látásmódot. Amit írok, egy szelet a világból. Amennyit a reflektor kihalás a sötétből. Mint mikor egy gyerek az ablakon át az utcára bámul, s az előtte elvonuló látványból valamit behúz magának, hogy alaposan szemügyre vegye. Írói igényem: kizárni minden esetlegességet, elhagyni a töltő- és mellékanyagot, megtalálni és rögzíteni a legfontosabbat. Egy szóval sem többet. Annak a bódénak, amit én Budapesten, az árusok terén felállítok, a világ minden pontján meg kell állnia. Ha bárhol összedől, be kell ismer-nem, hogy rosszul építkeztem.

Regényeim és novelláim szereplői küzdő emberek. Ezzel azt is mondtam: van bennük optimizmus. Persze, nincsenek a gyengeelméjűek monoton derűlátásával megverve. Csempe-Pempe, Csutak vagy más hőszám életében a kezdés, a bukás, az újrakezdés, a csalódás olykor szánnivalóan tragikus, néha groteszk. De hát felesleges is az ilyesmit agyonmagyarázni...

Mándy Iván
